

עת"א 7067/05/16 - איתן גץ נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 7067-05-16 גץ(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני
בפני כבוד השופטת מיכל ברנט
העותר איתן גץ (אסיר)
נגד
המשיבים
1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים
2. מדינת ישראל

החלטה

העותר נדון למאסר עולם שנקצב ל - 35 שנות מאסר בגין רצח, קשירת קשר לפשע ונשיאת נשק שלא כדין, הוא מרצה מאסרו מיום 24.10.2005, וזהו מאסרו הראשון.

העותר מלין על סירוב המשיב לאשר לו חופשה חריגה על מנת שיוכל להשתתף בחתונת אחותו.

לטענתו, הוא שווה כיום באגף סלע, שהה למעלה משנתיים באגף "פרויקט הבשורה" שהינו אגף שיקומי טיפולי לגמילה מסמים ושינוי דפוסים, לאחר שסיים את השתתפותו בתוכנית זו שימש כמדריך לאסירים מכורים באגף הפרויקט ומחוצה לו וכן סיים קורסים רבים וביניהם שליטה בכעסים, צעדים, פסיכודרמה, חשיבה חיובית, גמילה מסמים, N.A., לימודי יהדות במדרשה ואף עבר הכשרה מקצועית בקורס בטיחות בעבודה.

התנהגות העותר היא ללא רבב, העותר משולב במסגרת תעסוקה ועובד לשביעות רצון ממוניו.

המדובר באירוע בעל חשיבות עצומה לעותר אשר הינו האח הבכור והיווה דמות אבהית לאחיו אשר גדלו ללא אביהם. אמו של העותר סובלת מבעיות רפואיות ונפשיות ויציאתו לחתונה תקל על מצבה ותפקודה.

בכתב התשובה נטען על ידי ב"כ המשיבה כי על פי הוראות פרק ו' סעיף ל"א לפקודת הנציבות 04.40.01 "חופשות אסירים", הנציב רשאי לאשר בהחלטה מנומקת בכתב חופשה ראשונה מטעמים מיוחדים של אסיר השפוט למאסר עולם, שעונשו נקצב... ובלבד שהתקיימו שני אלה: 1. האסיר ריצה רבע מתקופת מאסרו. 2. יתרת תקופת מאסרו עד לסיון ריצוי 2/3 מתקופת המאסר שנקצבה אינה עולה על 10 שנים.

עמוד 1

מאחר ומועד 2/3 יחול בשנת 2029, העותר טרם סיים לרצות את התקופה המינימלית בהתאם להוראות הפקודה לצורך בחינת חופשותיו.

עוד נטען כי ועדת אסירי עולם דנה בעניינו של העותר וקבעה כי מהאבחון הפסיכולוגי שנערך לעותר המדובר באדם בעל אישיות אנטי סוציאלית מובהקת עם רקע עשיר של התנהגויות מגוונות: תקיפות, קטטות, גניבות, חוסר הסתגלות, שימוש באלכוהול וסמים והסתבכויות עם החוק, מרדן, מתקשה לקבל נורמות וסמכות, בעל נטייה לאגרסיביות אימפולסיביות וחיפוש ריגושים. יחסיו הבינאישיים עם הסובבים נוטים להיות שטחיים ועם הקרובים אליו נוטים להיות סוערים. מסוכנותו כיום מוערכת כבינונית ויש לבחון את התנהגותו לאורך זמן ולהעמיק את הטיפול בהתמודדות עם חשדנותו הגבוהה ודחפיו התוקפניים. ממכלול חוות הדעת עולה כי מדובר בסיכון גבוה הנשקף לסביבה במהלך החופשה.

ב"כ המשיבה טענה כי יש כנגד העותר מידע המעיד על התנהגות שלילית של העותר וכי אף משטרת ישראל מתנגדת להוצאתו של העותר לחופשה חריגה היות ולטעמה קיים חשש כבד מאוד לשלום הציבור.

בדיון שהתקיים לפני טען ב"כ העותר כי חל בעותר מהפך קיצוני בחמש השנים האחרונות. בכתב התשובה קיימת טענה מרומזת ולפיה לנוכח יתרת מאסרו הארוכה של העותר קיים חשש כי לא ישוב מן החופשה, אלא שלכך אין כל אינדיקציה. העותר עבר טיפולים רבים ונתרם מהם וחווה הדעת אודותיו חיוביות.

ב"כ המשיבה חזרה על האמור בכתב התשובה וטענה כי בית המשפט בוחן את סבירות ההחלטה של הרשות.

דין והכרעה:

בפרק ח' לפקודת הנציבות 04.40.00 נקבע כדלהלן:

1. הגורמים המוסמכים ... רשאים להוציא אסיר לחופשה מטעמים מיוחדים גם אם לא עברה תקופת מאסר מינימלית.. והכל בתנאים המפורטים בפרק זה....

2. נציב בתי הסוהר או מפקד המחוז, לפי העניין, על פי המלצת הגורמים המנויים בסעיף ט בפרק ב' ... רשאי לאשר חופשה מטעמים מיוחדים בשל הטעמים המנויים כדלקמן:

...ד) נישואין - לרגל טקס נישואי האסיר או נישואי קרוב משפחה מדרגה ראשונה של האסיר."

משמע, העותר עומד בתנאי הפקודה.

המידע המודיעיני שהוגש לעיוני כולל ידיעה אחת שאין בה כדי למנוע הוצאתו של העותר לחופשה חריגה.

ב"כ העותר הפנה לפסק דינו של בית המשפט העליון ברע"ב 3556/15 פלוני נ' שירות בתי הסוהר בו נדונה בקשת

רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע במסגרתה נדחתה עתירת המבקש לצאת לחופשה מיוחדת לתחרות ריצה באלופות ישראל לנוער בה השתתף בנו. בית המשפט העליון (מפי כבוד השופט רובינשטיין ובהערותיו של כב' השופט הנדל) מצא כי ניתן לכלול נסיבה זו בסעיף הסל כ"הומאניטרית חריגה ומיוחדת" באופן יוצא דופן אך ורק לנוכח צירופן של נסיבות אישיות ומשפחתיות של העותר ובהן העובדה כי מדובר בטובת ילדיו, ובשים לב לכך שהתנהגותו במאסרו טובה וכי למעט חופשה אחת לא יצא לחופשות מאז נכלא.

אמנם יש לברך על השינוי בדרכיו של העותר, אולם מן הדו"ח הפסיכולוגי בעניינו שנערך לוועדת אסירי עולם, עולה כי מסוכנותו במהלך חופשה עודנה מוערכת כגבוהה. מקום שהעותר עלול להוות סיכון לשלום הציבור ולא קיים מנגד צורך הומניטרי יוצא דופן, אין לומר כי החלטת הרשות שלא להוציא את העותר לחופשה חריגה אינה סבירה, על אף הצער שבדבר.

בשים לב לאמור לעיל, העתירה נדחית.

המשיבה תשקול בחיוב לאפשר לעותר לקבל ביקור ממושך מהרגיל עם כלת השמחה ו/או עם בני משפחתו על פי בקשתו.

המזכירות מתבקשת לשלוח העתק לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ב אייר תשע"ו, 30 מאי 2016, בהעדר הצדדים.